

Rapport

Klacht

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Beoordeling

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Conclusie

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Onderzoek

Zie onder *bevindingen of volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.

Bevindingen Klacht

Verzoeker klaagt er over dat het Centraal Justitieel Incasso Bureau (CJIB) de door hem op 26 november 2007 gedane betaling van € 50 zodanig traag heeft verwerkt dat pas eind september 2008 werd geconstateerd dat bij de betaling een verkeerd betalingskenmerk was vermeld. Omdat verzoeker tot begin oktober 2008 in de veronderstelling verkeerde dat hij het transactievoorstel had geaccepteerd, heeft hij op basis van de bijgevoegde informatie de begin september 2008 ontvangen dagvaarding genegeerd. Daarna is hij door de kantonrechter bij verstek tot een hoger bedrag dan het aanvankelijk betaalde bedrag veroordeeld.

I. Algemeen

1. Verzoeker werd op 7 oktober 2007 bekeurd wegens het niet tonen van een visvergunning.
2. Met dagtekening van 6 november 2007 is aan verzoeker een transactievoorstel met betalingskenmerk 100734641725 van het CJIB verstuurd om € 50 te betalen.
3. Op 26 november 2007 betaalde verzoeker het bedrag van het transactievoorstel met betalingskenmerk 100734541725 per giro.
4. In augustus 2008 ontving verzoeker een dagvaarding om als verdachte op 3 september 2008 bij het kantongerecht te verschijnen.
5. Verzoeker verschijnt niet bij het kantongerecht en ontvangt op 3 oktober 2008 een aanschrijving van het CJIB naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter.

Verzoeker moet € 60 betalen.

6. Verzoeker is het hier niet mee eens en hij schrijft op 6 oktober 2008 een brief naar het CJIB.

7. Op 28 oktober 2008 verstuurt het CJIB een brief naar verzoeker waarin staat dat het bedrag van € 60 zal blijven staan omdat het vonnis onherroepelijk is geworden. Het door verzoeker betaalde bedrag van € 50 is teruggestort op zijn girorekening.

8. Verzoeker laat het hier niet bij zitten en stuurt op 31 oktober 2008 weer een brief aan het CJIB. Uiteindelijk dient verzoeker op 17 januari 2009 een klacht in.

9. Op 16 maart 2009 verklaart het CJIB verzoekers klacht deels ongegrond.

10. Op 17 maart 2009 legt verzoeker vervolgens de klacht aan de Nationale ombudsman voor.

II. Visie verzoeker

1. Verzoeker heeft de transactie, het bedrag van € 50 netjes op tijd betaald op 26 november 2007 aan het CJIB. Dat is ook te zien op zijn girorekeningafschrift.

2. Toen verzoeker in augustus 2008 de dagvaarding om voor de kantonrechter te verschijnen ontving, las hij de volgende informatie op de achterkant van de dagvaarding: 'Als de officier van justitie een transactievoorstel heeft verzonden en het daarop vermelde bedrag wordt binnen de gestelde termijn betaald, komt de dagvaarding te vervallen. In dat geval hoeft men niet voor de rechter te verschijnen.' Verzoeker had de transactie betaald en volgens de informatie op de dagvaarding hoefde hij dan niet bij de rechter te verschijnen.

3. Verzoeker was verbaasd toen hij vervolgens op 3 oktober 2008 een aanschrijving van het CJIB ontving naar aanleiding van het vonnis van de kantonrechter dat hij € 60 moest betalen. Nu verzoeker de boete al had betaald was hij niet van plan om nog een keer te betalen en zeker geen verhoogd bedrag.

4. Verzoeker schreef daarom op 6 oktober 2008 een brief aan het CJIB met daarin de mededeling dat hij niet bereid was het bedrag van € 60 te betalen. Verder zette verzoeker in zijn brief uiteen waarom hij het bij het rechte eind had en als het CJIB daar anders over dacht, moest het CJIB dat maar bewijzen.

5. Verzoeker ontving vervolgens een reactie op zijn brief van het CJIB waarin stond dat hij het bedrag van € 60 moest betalen en dat het bedrag van € 50 teruggestort was op zijn rekening.

6. Het bedrag van € 50 ontving hij inderdaad op zijn rekening, maar dat had naar zijn mening niet gehoeven. Verzoeker had immers niet geprotesteerd tegen het transactievoorstel. Verzoeker was van mening dat het CJIB fout heeft gehandeld in zijn zaak en hij was van mening dat het CJIB dit correct diende op te lossen. Hij schreef dit in een brief aan het CJIB op 31 oktober 2008.

7. Er gingen vervolgens brieven over en weer, maar verzoeker kreeg geen antwoord op zijn brief van 31 oktober 2008. Verzoeker vond dat het CJIB er een administratieve en bestuurlijke chaos van maakte. De termijn voor het behandelen van zijn brief was ruimschoots overschreden en verzoeker diende op 17 januari 2009 formeel een klacht in bij het CJIB.

8. Het CJIB handelde verzoekers klacht af met een brief op 16 maart 2009. Het CJIB verklaarde verzoekers klacht met betrekking tot het niet tijdig behandelen van zijn brief gegrond, maar de klacht over het transactievoorstel ongegrond. Het CJIB legde het risico bij verzoeker omdat verzoeker bij het betalen van het transactievoorstel één cijfer van het betalingskenmerk verkeerd had vermeld.

9. Verzoeker diende vervolgens op 17 maart 2009 een klacht in bij de Nationale ombudsman. Hij diende een klacht in over wat hij 'het ambtelijke geneuzel van het CJIB' noemde. Er was namelijk op tijd betaald en alle nummers kwamen overeen. Het CJIB verzendt zelf de acceptgiro's en is daarom verantwoordelijk voor de inhoud daarvan. Volgens verzoeker was het bovendien niet mogelijk om via Girotel een verkeerd betalingskenmerk in te voeren. Daarnaast vond verzoeker dat hij ervan uit mag gaan als een bedrag van zijn girorekening wordt afgeschreven het op de juiste manier aankomt bij het CJIB.

10. Verzoeker was het ook niet eens met de reactie van het CJIB dat als je niet met de voorbedrukte acceptgiro van het CJIB betaalt het voor je eigen risico komt als de betaling verkeerd gaat. Het gebruiken van acceptgiro's is volgens verzoeker anno 2009 volstrekt achterhaald. Banken rekenen veel geld voor de verwerking daarvan. Verzoeker is van mening dat het CJIB mensen verplicht een verouderd betalingsmodel te gebruiken waaraan extra kosten verbonden zijn. Dat is uit de tijd en dus verwerpelijk, aldus verzoeker.

III. Visie minister van Justitie

1. Het CJIB had in de zaak van verzoeker geen betaling ontvangen. De betaling van verzoeker was gedaan onder vermelding van het betalingskenmerk 100734541725, terwijl de zaak van verzoeker bekend was onder betalingskenmerk 100734641725. Het bedrag dat verzoeker had overgemaakt was door het CJIB bestemd op de zaak met het kenmerk 100734541725. Voor het CJIB was deze betaling geen bijzonderheid. Het komt regelmatig voor dat een betaling door een andere persoon wordt gedaan dan degene aan wie het

CJIB de acceptgiro heeft gestuurd.

2. De minister stelde zich op het standpunt dat het vermelden van een verkeerd betalingskenmerk voor risico van verzoeker komt. Het CJIB mag ervan uitgaan dat de betaling wordt gedaan voor het betalingskenmerk dat wordt gebruikt.

3. Het CJIB stelde vervolgens dat voor het gemak van verzoeker bovendien een acceptgiro was bijgevoegd, maar dat verzoeker de acceptgiro niet heeft gebruikt. Het bedrag was tevens op een andere rekening overgemaakt dan die op de acceptgiro was vermeld. Nu verzoeker ervoor heeft gekozen om de acceptgiro niet te gebruiken, maar op een andere wijze te betalen, is het te allen tijde de verantwoordelijkheid van verzoeker zelf om zorg te dragen voor een juiste en tijdige betaling van het transactievoorstel.

4. Aangezien het transactievoorstel niet tijdig was voldaan, heeft het CJIB de zaak overgedragen aan het arrondissementsparket te Den Haag. Dit heeft ertoe geleid dat aan verzoeker een strafrechtelijke boete is opgelegd van € 60 door de kantonrechter te Den Haag. Als verzoeker het hier niet mee eens was, had hij hoger beroep moeten instellen tegen het vonnis. Nu verzoeker dit niet heeft gedaan is het boetevonnissen op 18 september 2008 onherroepelijk geworden.

5. Naar aanleiding van de brief van verzoeker die op 7 oktober 2008 door het CJIB was ontvangen, is uitgezocht hoe de betaling van verzoeker en de afwikkeling daarvan precies is verlopen. Eerst hierdoor werd voor het CJIB duidelijk dat verzoeker een ander betalingskenmerk dan beoogd had opgegeven. Op dat moment was de transactiezaak van verzoeker echter reeds afgesloten, was verzoeker reeds veroordeeld en was het betaalde bedrag reeds aan hem teruggestort.

6. Nu verzoeker reeds was veroordeeld, het vonnis onherroepelijk was geworden en het bedrag was teruggestort, kon het CJIB geen enkele actie meer ondernemen met betrekking tot de betaling of de veroordeling van verzoeker. Voor verzoeker bleef er niets anders over dan het opgelegde boetebedrag te betalen.

7. De minister is dan ook van mening dat de klacht van verzoeker ongegrond is. Bij het CJIB is geen sprake geweest van een trage verwerking van de betaling. Verzoekers betaling is direct verwerkt op de zaak waarvan hij het zaaknummer bij zijn betaling had vermeld.

IV. Beoordeling

Het rechtszekerheidsvereiste houdt in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers jegens een overheid door die overheid behoren te worden gehonoreerd.

1. De minister van Justitie stelt zich terecht op het standpunt dat de door verzoeker begane vergissing geheel binnen zijn risicosfeer ligt. Verzoeker heeft er immers voor gekozen om

op een andere manier te betalen dan door middel van de door het CJIB verstrekte en voorgevulde acceptgiro. Daarbij heeft hij een ander betalingskenmerk vermeld dan op de acceptgiro voorbedrukt was. Deze vergissing kan op geen enkele wijze het CJIB worden aangerekend.

2. Daarbij neemt de Nationale ombudsman in aanmerking dat het CJIB grote aantallen beschikkingen verwerkt volgens een geheel geautomatiseerd systeem en dat bij die werkwijze een individuele beoordeling van al dan niet opzettelijk gemaakte fouten bij de betaling een onevenredige inspanning van het CJIB zou vergen.

3. De Nationale ombudsman is verder van oordeel dat er geen sprake was van een trage verwerking van de betaling door het CJIB. Het CJIB heeft de betaling onmiddellijk verwerkt bij de zaak waarvan verzoeker het betalingskenmerk had vermeld. Door het vermelden van een verkeerd betalingskenmerk door verzoeker was het voor het CJIB niet mogelijk om vast te stellen dat de betaling voor verzoekers zaak was bedoeld. Dat de zaak heeft stilgelegen kwam doordat verzoeker een fout heeft gemaakt. Van opgewekt vertrouwen door het CJIB is geen sprake.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

V. Tot Slot

Vorig jaar heeft de Nationale ombudsman drie rapporten (2009/191, 2009/192, 2009/193) uitgebracht over onjuiste betalingen aan het CJIB. De Nationale ombudsman heeft de minister van Justitie in deze rapporten aanbevolen om in de tekst van een beschikking een duidelijke waarschuwing op te nemen voor de gevolgen van vergissingen bij betaling. In deze waarschuwing zou vermeld moeten worden dat dit risico geheel voor rekening komt van de betrokkene en dat het CJIB ook niet tussentijds hierover contact met de betrokkene zal opnemen. De minister van Justitie heeft inmiddels laten weten dat hij deze aanbeveling op zal volgen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Centraal Justitieel Incasso Bureau, is niet gegrond.

Achtergrond

Zie onder *bevindingen* of *volledige tekst* voor de volledige tekst van het rapport.